

търцките владици, пловдивските челебии, турските беюве и царските визири! . . . Да, въ време на църковното ни и политическо робство, Стара-загора бѣ окото, прѣзъ което духътъ на свободата виждаше *турската тирания* и *фенерската котерия* — виждаше и се гнусѣше огъ умственната и нравственна мизерия на господарствующето племе (турцитѣ) и на шепата интриганти, агенти на подлия Фенеръ! . . .

Въ Стара-загора, сичътъ на Гина Кунчева е получилъ първата душевна лѣча за правда и свобода. Четири години наредъ той е прѣкаралъ въ срѣдата на учащата се младежъ. Школьное *волнодумство* отначало произвѣждало неприятно впечатление на Хаджи Василевия прислушникъ, но легка-по-легка, той привикналъ къмъ съученицитѣ си „волнодумци“ и съ мълчеливото си присѣствие наченалъ да взима участие въ тѣхнитѣ *„волнодумни сѣбития“*. По казването на *Пенчо Х. Славовъ*, съученикъ на Левски *прислушникътъ* на святогорския духовникъ билъ срамежливъ като мома, пѣргавъ като сърна и пѣвецъ, като славеѣ; а по казването на попъ *Минча*, тоже съученикъ на Левски, той — прислушникътъ, билъ и *рѣшителенъ момъкъ*. Ето единъ подвигъ на неговата рѣшителностъ, извършенъ въ време на ученичеството му въ „попския семинаръ“: било черешо-беръ (въ началото на юний мѣсець) нѣколко брадати студенти отъ даскалъ Атанасовия „семинаръ“ отишли за череша на Хаджи Попъ-Николовото лозье. Въ числото имъ се намѣрилъ и прислушникътъ на святогорския исповѣдникъ. Брадатитѣ студенти вървѣйки изъ нѣкакъвъ си долъ, натъкнали се на грозна картина: майка и дъщеря пицятъ въ рѣцѣтъ на двамина турци — уфарди, — турцитѣ изнасилвали майката и дъщерята, които се връждали отъ череша. Рунтаво гърдеститѣ и брадати студенти се върнали назадъ, а прислушникътъ мълчеливо се спусналъ, грабналъ кобилицата на която майката носила конницитѣ съ